

Затрупаната така гора не можела да гние (гори) и се *увжглявала*.

Днесъ, когато копаемъ каменнитѣ вжглища, ние виждаме, че тѣ сж станали отъ дървета, стѣбла, листи и т. н. Нѣкжде, дето вжглищата сж по-млади, дърветата иного добре личатъ.

Каменнитѣ вжглища сж голѣмо богатство за народа, въ чиято земя се намиратъ. Въ България на много мѣста има каменни вжглища. Съ тѣхъ се топлимъ, караме локомотивитѣ по желѣзницитѣ, фабрицитѣ, параходитѣ и т. н.

Минали се милиони години. Въздухътъ изстиналъ, та вмѣсто папратнитѣ дървета дошли иглолистнитѣ (боръ, ела), а подиръ тѣхъ широколистнитѣ дървета.

Чудновати влѣчуги. — Докато още расли тъмнитѣ и буйни гори, въ морето вече гъмжели много и разнообразни животни, прилични на рачета, миди, охлюви. Нѣкои отъ тогавашнитѣ охлюви, наречени *амонити*, порасли колкото единъ човѣшки бой. Това днесъ ние познаваме по тѣхнитѣ черупки, които се изравятъ отъ земята.

Отъ първитѣ морски рачета се родили рибитѣ. Тѣ отначало мжно плавали. За предпазване били покрити отъ рогово вещество, което имъ било като броня. Отъ дълги упражнения за плаване на първитѣ риби се появили перки и опашки.

Отъ земноводнитѣ животни въ онѣзи топли времена нѣкои достигнали много голѣмъ ръстъ — до 3 метра дълги. Гръбнактъ имъ билъ още мекъ и слабъ (хрущелестъ), но постепенно се засилвалъ и станалъ *костенъ*.

Ние сега наричаме влѣчуги змиитѣ, гущеритѣ,